

השבת של רבי נחמן מברסלב

וירא

עלו קע"ז

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודעסר בנו ר' אייניק שלמה, זיע"א

אוצר הידאה
יראה ועבודה, קל"ו

וירא

לעשות צדקה ומשפט ...

השם יתברך מנהיג העולם בצדקה ומשפט. כי בבחינת משפט לבד אי אפשר לעולם להתקיים, כי אם פוגם האדם כחוט השערה נגד רצונו יתברך, היה ראוי על פי משפט שיבוא עליו מה שיבוא, רחמנא לצלן; רק צריכין לבטוח מאד ברחמי צדקתו יתברך, שיעשה עמנו צדקה וחסד ומתנת חנם, ולא כחטאינו יעשה לנו.

אך אם כן היה אפשר לומר, שאין צריכין לעשות כלום, חס ושלום, מאחר שמקבלין רק על ידי צדקה ומתנת חנם, על כן צריכין לבטל דעתו נגד הצדיקי אמת, ולהאמין בדרכי השם שאוהב משפט, ובמשפט בעצמו עושה צדקה, אף על פי שאי אפשר להבין זאת, כמו שיסד הפייטן: **במקום משפט אין צדקה וכו', ואתה במשפט תעשה צדקה.**

על כן צריכין להתחזק מאד בתורת השם ולקיים משפטי התורה בכל השלמות, ולשמור עצמו אפילו מפגם כל שהוא, חס ושלום. רק אפילו אם חס ושלום פגמיו מרובים מאד רחמנא לצלן, צריכין להתחזק בדעתו מאד ולבטוח בצדקות השם וחסדיו המרובים עד אין סוף, שעל ידי זה יוכל גם הוא להתקרב ולשוב אליו באמת. נמצא שעיקר דרך השם וקיום התורה הקדושה הוא על ידי צדקה ומשפט, שזה בחינת: **ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט.**

גם אנכי ידעתי ...

[אוצר הידאה - אמת ואמונה, ל"א]
עיקר האמת לאמתו אי אפשר לזכות כי אם כשהוא נקי וזך לגמרי מכל התאוות, והעיקר מתאוה הכללית שהיא **תאוות משגל.**

כי שמירת הברית הוא בחינת אמת, בחינת **כולו זרע אמת**, כמבואר במקום אחר, כי עיקר השקר הוא על ידי עכירת הדמים, וכל התאוות ובפרט התאוה הכללית הם מעכירת הדמים. ועל כן כשהבעל דבר מסית את האדם להטעותו לאיזה דרך לא טוב על ידי האמת שלו, בפרט כשמסיתו להחזיק במחלקת מחמת האמת שלו, אזי צריך להסתכל על עצמו היטב אם הוא זך ונקי מכל התאוות ובפרט מתאוה הכללית הנייל. ומאחר שידוע בעצמו שאינו נקי, אם כן איך אפשר לו לעמוד על האמת שלו, ובפרט לרדוף אחר איש ישראל, ומכל שכן אחרי רבים מישראל? כי האמת הברור, בחינת האמת לאמתו, לזה אין זוכה **כי אם הצדיק האמת,** שהוא נקי כפי האמת, כי הוא נקי מכל התאוות בפרט מתאוה הכללית לגמרי, שאין לו שום עכירת הדמים, ורק הוא זוכה להאמת לאמתו, ושאר העולם עיקר האמת שלהם הוא לידע שהם רחוקים מהשגת הדעת האמתית, רק צריכין להתחזק באמונה כנייל. וזה בחינת **מי יעלה בהר ה', ומי יקום במקום קדשו. נקי כפים ובר לבב אשר לא**

הם חסרונות גמורים, כי על ידי זה, העולם מלא חסרונות, וכל אחד חסר לו תמיד. אבל כשמעבירין המותרות, אז דייקא נשלם החסרון, ואז דייקא נקרא **תמים**, בחינת **התהלך לפני והיה תמים**, כי אז דייקא יכול לדבק עצמו בחי החיים יתברך, ששם כל השלמות.

ועל כן מצוות מילה היא מצוה שקבלו ישראל בשמחה, ועדיין עושין אותה בשמחה, כי כשמבטלין המותרות, שהם החסרונות, שהם כלל תאוות עולם הזה והבליו, אזי זוכה לדבק עצמו בבחינת קול הישר המבואר בפנים, ששם שורש כל העשרה מיני נגינה, שהם כלליות השמחה, שעל ידי זה עיקר תיקון הברית.

וזה בחינת מצוות **מילה ופריעה**, כי כשמעבירין תוקף הזוהמא, שהוא הערלה גמורה, אז צריכין לתקן גם בחינת קליפת נוגה, שיש בה עדיין אחיזת היגון ואנחה, ולכללה בתוך הקדושה, שזה בחינת מצוות פריעה, היינו כי צריכין להפוך גם היגון ואנחה לשמחה, כמבואר בפנים (הלכות פריה ורבייה ג', אות ל"ה).

ספר אוצר הידאה
ארץ ישראל ח"ז

* ארץ ישראל *

* עיקר קדושת האמונה והחכמה דקדושה, שהם עיקר החיים ואריכת ימים דקדושה, הוא בארץ ישראל, בחינת **למען ירבו ימיכם וכי על האדמה.**

ובחוץ לארץ אין שום חיות כלל, רק על ידי מה שמשיכמין ומעריבין בבתי כנסיות ומדרשות ומתפללין ולומדין וקורין קריאת שמע, על ידי זה ממשיכין קדושת ארץ ישראל גם בחוץ לארץ, כי הם בחינת מקדש מעט כמו שאמרו רבותינו ז"ל, וזה עיקר חיותנו בזמן הגלות.

חלק ב'
תורה ל"ח

לקוטי מוהר"ן

לפעמים הגדול הולך ונוסע להקטן, ולפעמים להפך; דהינו שלפעמים הצדיק נוסע על המדינה ומאיר להתלמידים, ולפעמים התלמידים באים אצלו. ודע, שזאת הבחינה היא גדולה, דהיינו כשהגדול נוסע להקטן, זאת הבחינה היא גדולה ביותר כי זה פשוט שהקטן צריך לבוא להגדול, כי הוא צריך לקבל ממנו. אך לפעמים אורו של הגדול הוא גדול מאד מאד, עד שאי אפשר להקטן לקבל מן הגדול במקומו, מחמת רבוי האור הגדול מאד, על כן מוכרח הגדול להוריד ולהכניע עצמו אצל הקטן ולילך אחריו, כדי שעל ידי זה יתמעט ויתגשם האור קצת, כדי שיוכל הקטן לקבלו.

נמצא כשהגדול צריך לילך להקטן, זהו מגודל עוצם מעלתו מאד כנייל. ומשה רבינו, עליו השלום, היה גדול במעלה כל כך, עד שאפילו לפני גדולים היה צריך להקטין עצמו ולהראות הכנעה נגדם, כמו שכתוב (במדבר י"ב): **והאיש משה ענו מאד מכל האדם וכו',**

נשא לשוא וגוי. כי לזכות להנצל מהשוא ושקר לגמרי ולזכות לאמת לאמתו עד אשר על ידי זה יעלה בהר ה' ויקום במקום קדשו לזה צריכין להיות נקי כפים ובר לבב.

וזה שאמר השם יתברך לאבימלך: **גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת**, ואמרו רבותינו ז"ל: אבל נקיון כפים אין כאן, כי אם היית נקי כפים, דהיינו שלא היית בעל תאוה כזה בודאי לא היית בא למכשול כזה, ולבסוף אתה טוען **הגוי גם צדיק תהרוג?** ואתה אומר **בתם לבבי וננקיון כפי עשיתי זאת**, כאילו אתה איש צדיק ואמת, רק אברהם רמה אותך עד אשר כמעט באת למכשול גדול על ידו. ובאמת אברהם אבינו אינו חייב בזה כלל כי עשה כהוגן **כי שרי להו לצדיקא לסגוי ברמאותא עם רמאי** [מותר להם לצדיקים להתנהג ברמאות עם הרמאים], בפרט שבוה לא היה שום רמאות, כי ירא לומר אשתו הוא שלא יהרגוהו מאחר שראה שהם בעלי תאוות כאלו, שתכף שאלו אותו על עסקי אשתו.

וזה שאמר השם יתברך לאבימלך: **גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך וגוי**, כי לא התכוונת לאסור אשת איש, אבל נקיון כפים אין כאן, ומאחר שאתה בעל תאוה כל כך, על כן כמעט

שנטית מדרך האמת לגמרי והיית בא לעבור על אסור אשת איש; רק **ואחשך גם אנכי אותך מחטו לי**, כי השם יתברך מרחם על האדם שחפץ באמת רק שטועה את עצמו, ועל כן מרמו לו השם יתברך בדרכיו הנעלמים שישוב מטעותו, אבל על כל פנים אתה צריך לשום אל לבך שאינך נקי כפים ובשביל זה באת לטעות כזה על ידי האמת שלך.

התהלך לפני והיה תמים ...

[אוצר הידאה - מילה ופריה ה' - מ"ט]
הערלה הוא בחינת מום, בחינת חסרון, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: **התהלך לפני והיה תמים**, שכל זמן שהערלה בך אתה בעל מום לפני, כי הערלה הוא מותרות גמור, כנראה בחוץ ומותרות הוא בחינת חסרון, בחינת **כל המוסיף גורע**, שזה בחינת הקליפות שנקראין מותרות, ומהם עיקר כל החסרונות. ועל כן כשמעבירין הערלה, שהוא בחינת מותרות, שזה בחינת כלל תאוות עולם הזה והבליו וחכמותיו, שכולם הם מותרות, ועל כן באמת

היינו אף על פי שגם הם היו גדולים מאד, כגון יהושע ואהרן, עם כל זה היה משה רבינו, עליו השלום, במעלה גדולה ועצומה מאד, עד שהוכרח להקטין עצמו ולהכניע עצמו נגדם, כדי שיוכלו לקבל אורו כנ"ל.

וזה בחינת (מגלה לא): **בכל מקום שאתה מוצא גדלותו, שם אתה מוצא ענותנותו** - שבכל מקום

שיש גדלות ביותר, שם צריך ענוה וקטנות, כדי שיוכלו לקבל האור כנ"ל. והנה כשהקטן בא לפני הגדול כדי לקבל ממנו, ואזי הגדול מאיר בו, ועיקר הדבר לעשות ממוחין דקטנות מוחין דגדלות, דהיינו להאיר בהקטן, להגדיל דעתו, שיתגדל מקטנותו ויהיה נעשה גדול, דהיינו שיבוא למחין דגדלות, שזהו בחינת המתקה ולפעמים מאיר בו על ידי הארת פנים ונחמות, שמאיר לו פניו בפנים שוחקות, אנפין נהירין, ולפעמים

אינו יכול לקבל על ידי זה, והוא בחינת: **אעא דלא דליק, מבטשין לה**, שצריך להאיר בו על ידי יסורין שצריך ליסרו ולבזותו, כדי לבטל אותו שיוכל לקבל. ודע, כי אף על פי שהגדול צריך להוריד עצמו ולבטל עצמו קצת מגדלותו, כדי שיוכל הקטן לקבל, אף על פי כן אין נחשב זה הגרעון וההפסד של הגדול, שצריך לבטל אורו לפי שעה, כנגד התיקון שנעשה בהקטן, שהוא מתקן ומגדילו כי בטול וקטנות הגדול הוא רק לפי שעה, ואחר כך חוזר למעלתו, והוא מתקן ומגדיל את הקטן לגמרי כנ"ל.

ויש חילוקים בענין קטנות והכנעת הגדול אצל הקטן, כדי לקבל אורו כנ"ל, כי הכל לפי הענין: לפעמים הוא בתנועה בעלמא, ולפעמים צריך לילך ולנסוע אליו, והכל לפי הענין כמו נר שכבה, כשיש בו קצת אור, עדין יכולין להדליקו, רק על ידי מה שמקרבין אותו קצת לנר הדולק, דהיינו שאוחזין אותו למטה אצל נר הדולק, כידוע בחוש, וזה מחמת שיש בו עדין קצת אור; אבל כשאין בו שום אור, אין יכולין להדליקו מרחוק, כי אם כשמקרבין אותו ממש להאור או להפך וכי'.

קיצור מספר קיצור לקוטי מוהר"ן ב' ל"ח

(א) לפעמים אורו של הצדיק גדול מאד מאד עד שאי אפשר להקטן לקבל אורו הגדול של הצדיק במקומו מחמת רבוי אור. על כן מוכרח הגדול להוריד ולהכניע עצמו אצל הקטן וללכת אליו כדי שעל ידי זה יתמעט האור קצת כדי שיוכל הקטן לקבלו. וזה בחינת: **במקום גדלותו שם אנו מוצאין ענותנותו**.

(ב) עיקר הדבר שצריך הצדיק להאיר בתלמידיו הוא להגדיל דעתם ולהוציאם ממוחין דקטנות למוחין דגדלות, ולפעמים הוא מאיר בהם על ידי הארת פנים ונחמות שמנחם אותם ומאיר להם פניו בפנים שוחקות. ולפעמים אינם יכולים לקבל אורו על ידי זה ואז צריך להאיר בהם על ידי יסורין. שצריך ליסרם ולבזותם כדי לבטל אותם בכדי שיוכלו לקבל אורו. בחינת: **אעא דלא דלק מבטשין לה**.

להשלים החסרון על ידי אנחה (ליקוטי מוהר"ן א', ח'; עיין צדיק אות י"א).

תפילה

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת, שתעורר רחמך וחסדיך הגדולים עלינו ותזכנו ברחמך הרבים להאמין ולהתקרב לצדיקים אמתיים שבדורנו אשר בהם בחרת, להחיות את עמך בית ישראל על ידם, כי מהם תוצאות חיים לנו ולכל ישראל ובכן עזרני ה' שזכה להמשיך מהם רוח חיים למלאת כל מחסורנו, ותשמע קול אנחותינו תמיד, ויהיה לנו כח להמשיך על ידי אנחותינו רוח חיים רוח טובה מהצדיקי אמת להשלים כל החסרונות שחסר לנו, הן בגוף הן בנפש הן בממון,

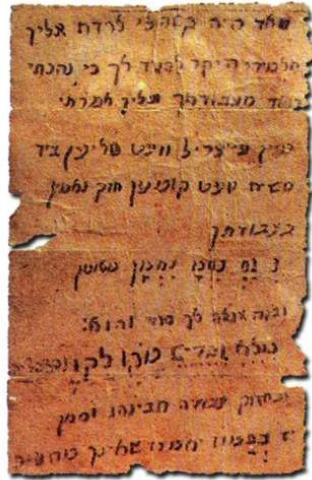
בגשמי וברוחני, כלם יתמלאו וישלמו לטובה, כי עמך מקור חיים ואתה משפיע רוח חיים לכל חי ולכל דבר שבעולם על ידי צדיקך האמתיים הדבקים בתורתך הקדושה תמיד, אשר היא חיינו ואורך ימינו. על כן חמול על עמך ישראל, ותגלה לנו צדיקך האמתיים, ותזכנו להמשיך מהם רוח החיים, עד שיהיה לנו כח על ידי אנחותינו לבד שאנו מאנחים על מה שחסר לנו, שיהיה נשלם החסרון תכף ותמלא כל משאלות לבנו לטובה וכל העוונות והחטאים והפשעים שחטאנו לפניך, אשר על ידם סלקנו והרחקנו הרוח חיים ועל ידם באו לנו כל החסרונות שחסר לנו, על כולם תמחול ותסלח ברחמך הרבים על ידי צדיקי הדור האמתיים אשר רוח אלקים בקרבם, אשר על ידם אתה מתרצה ומתפייס לישראל ברחמים, ועל ידם אתה מכפר ומוחל לעוונותינו בכל דור ודור, כמו שכתוב: **ואיש חכם יכפרנו**; ותבטל ותשבר ותכניע כל אויבינו, וכל הקמים עלינו לרעה, מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם...

מכתב מספר א"ב הנחל ב' מכתב ל"ד

קבלת תענית: רבון העולמים הריני לפניך על תנאי בתענית נדבה למחר, מעלות השחר עד אחר תפילת ערבית; ואם לא אוכל או לא ארצה, כשאומר מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר וכי', אוכל להפסיק ולא יהיה בי שום עוון. אבל יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי, שתתן בי כח ובריאות, ואזכה להתענות למחר ותקבלה באהבה וברצון ותזכני לשוב בתשובה שלימה ותענה עתירתתי ותשמע תפילתי כי אתה שומע תפילת כל פה. ברוך שומע תפילה.

אהת אהת ... אהת אהת ...

הזמנת עלונים, קופות צדקה, תרומות, הוראות קבע: 050-948183 (מא"ד) 02-9990957 (משה) 051-962225 (מ"כאל) או 04-120-337010 מתן בסתר: בנק הפועלים - חשבון 04-120-337010

מה שהצדיק מוכרח לפעמים להוריד ולבטל עצמו קצת מגדולתו כדי שיוכל הקטן לקבל כנ"ל. כל זה הוא רק לפי שעה, ואחר כך חוזר למעלתו. אבל על ידי זה הוא מתקן ומגדיל את הקטן לגמרי. ויש חילוקים רבים בענין קטנות והכנעת הגדול אצל הקטן כדי לקבל אורו. כי לפעמים הוא רק בתנועה בעלמא ולפעמים צריך ללכת ולנסוע אליו והכל לפי הענין.

סיפורי מעשיות מ"ב מלך שהיה מאבנים טובות 1/4 (5)

**** רבינו הקדוש הלביש סודות הגבוהים שבתורה במעשיית האלו, לעורר אותנו משנתנו, ליראת שמים ולכל טוב, כשנקרא אותם ****

מעשה במלך אחד שלא היו לו בנים, והלך ועסק בדאקטורים [רופאים], כדי שלא תהיה מלכותו נהפכת לזרים, ולא הועילו לו וגזר על היהודים שיתפללו בעבורו שיהיו לו בנים והיו היהודים מבקשים ומחפשים צדיק, כדי שיתפלל ויפעל שיהיו לו בנים, ובקשו ומצאו צדיק גנוז, ואמרו לו שיתפלל שיהיו להמלך בנים, וענה שאינו יודע כלל והודיעו להמלך, ושלח המלך פקדתו (שקורין אוקאז) אחריו, והביאו אותו להמלך והתחיל המלך לדבר עמו בטוב:

הלא אתה יודע, שהיהודים הם בידי לעשות בהם כרצוני על כן אני מבקש ממך בטוב שתתפלל שיהיו לי בנים.

והבטיח לו שיהיה לו באותה שנה ולד והלך למקומו, וילדה המלכה בת, והיתה אותה הבת מלכה יפת תואר מאד, וכשהיתה בת ארבע שנים, היתה יכולה כל החכמות ולזמר בכלי שיר, והיתה יודעת כל הלשונות והיו נוסעים מלכים מכל המדינות לראותה, והיה שמחה גדולה על המלך.

עצות מספר לקוטי עצות א"א

אנחה וגנוחה של איש הישראלי הוא יקר מאד, כי הוא שלמות החסרונות. אבל אי אפשר להשלים החסרון על ידי אנחה, כי אם על ידי התקרבות להצדיק שהוא הרב האמת שבדור, כי ממנו מקבלים הרוח חיים